

ERDAL İNCİ

Sanatçı ile, Art On İstanbul'daki yeni sergisi, mekan kullanımı ve izleyicinin onu nasıl algıladığı üzerine konuştuk.

7 Mayıs - 5 Haziran tarihleri arasında, Art On İstanbul'un Şişhane'deki yeni mekanında başlayacak olan "Kent Manzaraları" sergisi öncesinde Erdal İnci ile sohbet ettik.

Hacettepe Üniversitesi, Resim Bölümü'nden mezunsun. Özellikle dijital çalışmalarınla ön plana çıkıyorsun. Bu alana yönelimin nasıl başladı?

Evet, resim bölümü mezunuyum ve hala resimle çok ilgiliyim. Görsel sanatlar arasında tüketmekten en çok hoşlandığım disiplin diyebilirim. Hala çizim yapmaya devam ediyorum. Üniversitenin son senelerinde ve mezuniyetten sonra sürekli fotoğraf çekerdim. Daha sonra 2003'te bir video kameram oldu. Bu kamera ile performatif sahneler çekmekti niyetim. Resim yaparken de daha çok büyük ebatlı ve soyut-ekspresif tarzda işler yapıyordum, bundaki motivasyonum da gene hareketi kaydetmekti. Daha sonra resim neden içinde hareketi barındıran müzik kadar insanların duygularını etkilemiyor sorusu aklıma düştü. Bu da beni ses ve titreşim fiziğini araştırmaya itti. Bize güzel gelen bütün o sesler basit titreşim matematiği üzerine kuruludur. Birim olarak güzel olan notalar, bir kompozisyon oluşturduklarında zaman algımız ile oynayıp, zaman ve mekandan soyutlanmamıza neden olurlar. Bence müzik herkes için ve benim için de her zaman daha etkileyici oldu. Bu sebeple de audio-visual denemelerine başladım. Müziğe yakın bir görsellik mümkün müdür, görsele hareket etkeni nasıl yansıtılır gibi dertlerim oldu. Bahsettiğim bu basit kurallar üst üste gelerek kompleks hale geliyor. Böylece sesin doku ve renginin oluşmasını sağlıyor. İki ayrı enstrümanı birbirinden ayırmamızın nedeni bu kombinasyonların çeşitliliği. Bu tekrara dayalı yapıyı görselleştirme amacıyla ben de sonsuz loopa giren 3 boyutlu bilgisayar animasyonları yapmaya başladım.

Daha sonra aynı yapıya sahip videolar üretmeye başladım. Basitçe, uzun bir performans örüntüye dönüştürerek birkaç saniyeye sıkıştırıyorum ve böylece tüm aşamaları aynı anda görebiliyoruz. Sonra fark ettimki bu birçok disiplini bir arada kullanabileceğim bir alan. Çektiğim videolar performansa yönelik hale geldi, fotoğraf ve videoyu zaten içinde barındırıyor. Daha sonra İstanbul'a taşındım ve bu performansları kamusal alanlara taşıdım. Kullandığım teknik, kamusal alanları sahneye dönüştürmeme imkan tanıyor. Bu yüzden bu alanı daha kafa açıcı buluyorum.

"Kent Manzaraları, Art On İstanbul'daki ilk sergin. Bu serginin çıkış noktasından ve isminden biraz bahsedebilir misin?

Art On İstanbul'da gerçekleştireceğim bu sergi İstanbul'daki üçüncü sergim olacak. Bundan önceki sergileri de "Clones Project" serisini gösterdim. Hareketin klonlandığı ve daha çok kamusal alanlarda yapılan işler. Bu sergiye gelecek olursak, görsel bir sanatçı olarak beni en çok etkileyen şey kent mimarisi. Berlin'deyken yaptığın "Berlin Duvarı" isimli iş duvarın tümünü tel karede görebildiğimiz, verilere dayanarak duvarın tekrar inşa ettiğim bir veri-görsel. Diğer işler ise benim de çok yeni tanıştığım 3 boyutlu bir görüntüleme tekniği olan fotogrametriyi kullanarak yaptığım işler. Bunlarda kent yaşamı ve iç mekanlara odaklanıyorum.

KATEGORİ
SANAT

YAZAR
HAZAL ŞAHİN

TARİH
06 MAYIS 2016

Sergide yer alacak işlerin tekniğinden (fotogrametri) bahsedecek olursak...

Bu yöntem haritacılık, madencilik ve arkeoloji gibi çeşitli alanlarda bilimsel görüntüleme için kullanılıyor. Bir alanın yüzlerce fotoğrafı çekilip bunları 3 boyutlu bilgisayar modeline dönüştürmeye dayanıyor. Ben sanatsal olarak da kullanımını çok olası görüyorum. Çekilen fotoğraflar 3D modelin üzerine kaplanıyor böylece elinizdeki model belge değeri kazanıyor. Çekilen alanın her bir ayrıntısını bu modelde görebiliyorsunuz. Tekniğin bir güzel tarafı da içerden çekilen bir mekan dışardan da görebilmemiz. Örneğin duvarda asılı olan bir resmin simetriğini dışardan görebiliyoruz. İç mekanları, bir diğer anlamda binaların organlarını dışardan görme şansımız oluyor.

Aynı zamanda, benzetme yapmamız gerekirse, 1900'lerin başında röntgen cihazı bulunduğu insan anatomisine olan algı değişti, artık insanlar kendi bedenlerinin iç yapısını görebiliyorlardı. İç mekanlarda algımız mekan ile sınırlıdır ve genelde mekan gerçek boyutundan farklı algılanır. Bu seride üzerinde durmak istediğim şey de mekan-boyut algısı.

Daha önceki işlerinde kamusal alanlardaki performanslarını izlerken, bu sergide evine giriyoruz. Mekan kullanımında dışardan içeriye yöneldiğini söyleyebilir miyiz?

Beni bu tekniği kullanmaya iten yapılan görme imkanı bulamadığımız açılardan izleyebilmek oldu. İç mekanlarda büyük-küçük algımız çok daha değişkendir diye düşünüyorum. Yabancılaşmanın daha yoğun yaşandığı yerler. Bu ilgimi çekiyor.

İşlerinin; izleyici tarafından karmaşık, ürkütücü ve hipnotik algılanmasının sebebi ne sence?

Bazı insanlar da eğlenceli buluyor. İzleyicilerin bu tarz geri bildirimlerini çok önemli buluyorum. Çünkü, zaten nihai amaç duyguları ifade etmek ve bunun anlaşılmasını beklemek diye düşünürüm. Anlatımcı değil durumcu biriyim. O yüzden daha çok an'ın peşindeyim. Yeni işlerde zamandan daha çok mekan-boyut kavramı üzerine çalışıyorum. Benzer bir etki yaratırlarsa sevinirim tabii.

Dijital sanat, sanatçı-izleyici arasındaki ilişkinin kurulmasında nasıl bir etki yaratmakta?

Dijital sanatın en büyük avantajı zaman mevhumuyla rahatlıkla oynayabilmeniz. Dijital sanat üreten ve izleyen arasında daha dolaysız ve direkt olabiliyor.

#ERDAL İNCİ

#INTERVIEW

#ART